

Vedligeholdelse og Forøgelse fornødne Midler stillet til Raadighed af forskellige under Hoffet hørende Fonds. Det største af disse Fonds, nemlig det under Frederik den VI oprettede Regaliefond, der ved Christian den VIII's Tiltrædelse beløb sig til ca. 600 000 Rd., blev af denne Konge overdraget til Statskassen, saaledes at Afkastningen af denne Fond fremtidig bl. a. skulde dække Udgifterne ved Samlingen paa Rosenberg. Efter Forfatningsændringen i 1849 blev det ved kgl. Resolution af 14. Juni 1854 bestemt, at Samlingen skal betragtes som det Kongelige Hus' uafhængelige Ejendom, arvelig fra Konge til Konge, men under Kontrol af Staten, og samtidig fastsattes det, at der paa Finansloven optages en Bevilling til Dækning af visse Udgifter ved den kronologiske Samling paa Rosenberg.

Udgiften til Driften har i alt væsentligt været afholdt af Samlingen selv gennem Entréindtægten. Til Gengæld for, at Samlingen ved faste Aabningstider gøres tilgængelig for det store Publikum, giver Staten under Undervisningsministeriets Budget — § 21 A. 2. — et aarligt Tilskud af for Tiden i alt 9 010 Kr., nemlig et Honorar paa 1 000 Kr. til Direktøren, 2 Honorarer paa 2 000 og 2 200 Kr. til 2 Kustoder og et Honorar paa 200 Kr. for tvungen Raadighedstjeneste, alt med midlertidigt Tillæg, samt 2 800 Kr. til Samlingens Vedligeholdelse og Fornyelse. Da den nuværende Direktør i 1910 tiltraadte, havde Samlingen som Følge af Besvigelser fra den daværende Konservators Side mistet den hele gennem Aarene opsparede Reservefond. Den eneste tilbageblevne Kapital var en Understøttelsesfond paa ca. 25 000 Kr. til Fordel for tidligere Embedsmænd og Funktionærer samt deres Enker. Takket være en fast og økonomisk Ledelse lykkedes det i Aarene 1910—14 at sammenspare en Reservefond paa ca. 10 000 Kr., men Verdenskrigen ødelagde imidlertid igen Samlingens Økonomi, idet Turistbesøgene svigtede og Entréindtægten derved dalede, medens Udgifterne ikke væsentlig kunde nedbringes. I 1914 havde Bestyrelsen godkendt, at Understøttelsesfonden ophævedes og henlagdes til Samlingens Reservefond, da Renterne alligevel ikke kunde dække Udgifterne til de aarlige Understøttelser. I Løbet af Krigsaarene og de første Efterkrigsaar blev det nødvendigt hvert Aar at angribe Reservefondens Midler for at dække de stadige aarlige Driftunderskud, saaledes at hele Reservefonden, den tidligere Understøttelsesfond inklusive, i 1920 var opbrugt, og endnu i de følgende Aar var det vanskeligt at faa Indtægt og Udgift til at balancere. Fra 1933 kom der en Række gode Aar, hvor det ved stærkt tiltagende Turistbesøg og nogle Udstillinger atter lykkedes at bringe Økonomien paa Fode, saaledes at Samlingen ved Slutningen af Regnskabsaaret 1938—39 havde en kontant Kassebeholdning paa ca. 35 000 Kr. og en Reservefond i Værdipapirer paa ca. 15 000 Kr. Adgangsindtægten havde i dette Aar været ca. 38 000 Kr., og den samlede Indtægt, Statstilskuddet inklusive, i alt ca. 50 000 Kr., medens den samlede Udgift var ca. 48 000 Kr. Som Følge af den nye Verdenskrig faldt Indtægterne som Følge af det svigtende Turistbesøg saa stærkt, at Adgangsindtægten i Regnskabsaaret 1940—41 var nede paa knap 5 500 Kr. og den samlede Indtægt paa 16 000 Kr., medens Udgifterne trods stærke Nedskæringer ikke kunde nedbringes længere end til ca. 36 000 Kr. Om end Adgangsindtægten atter er steget noget, har det ikke kunnet undgaas, at ogsaa Udgiften er steget, og Samlingen har derfor maattet ty til Reservekapitalerne, der som Følge heraf vil være fuldt opbrugt ved Udgangen af Finansaaret 1942—43.

Bestyrelsen har derfor dels under Hensyn til Ønskeligheden af af kulturelle Grunde fortsat at kunne holde Samlingen tilgængelig med faste Aabningstider for Almenheden, som stadig har vist Samlingen stor Interesse, saaledes at den trods Nedgangen i Adgangsindtægten dog stadig besøges af over 20 000 Danske aarlig, hvoraf ca. 3 000 Skolebørn og ca. 1 000 arbejdsløse, der kun betaler en minimal Entréafgift, og dels under Hensyn til fortsat at kunne iværksætte en videnskabelig Bearbejdelse af Rosenborgsamlingen, som nyder internationalt Ry, og som betyder en væsentlig Indsats i dansk Kulturarbejde, indtrængende anmodet om, at der under disse for Samlingen katastrofale Forhold maa blive tilstaaet denne et ekstraordinært Tilskud paa 30 000 Kr. aarligt i 3 Aar. Af Beløbet vil en væsentlig Del gaa til Arbejds løn.

Under Henvisning hertil og med Bemærkning, at Undervisningsministeriet varmt kan anbefale det foreliggende Andragende, skal man herved med Tilslutning fra Finansministeriet anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget